

Слънцето стрѣломъ стрѣлеше,
 Огненни лъчи пущаше :
 Земята в' огънь горѣше,
 Рѣки и блата сушеше.
 Трѣви и дръви жеднѣли
 Высахъ жялно въ долове;
 Поройни хладни дъждове
 Отдавна не бѣхъ валѣли.
 Жябити грозно квакахъ,
 Дръво ся и камень пукахъ :
 Врѣмя бѣше тѣготно,
 Пѣтнику трудно несносно.—
 Тѣжичко ази облѣченъ;
 У виръ вода бѣхъ плувналъ,
 Въ потъ голямъ — потѣналъ,
 Отъ пети до глава испрашенъ.
 Тайна мя сила държеше,
 Воля жестока крѣпеше,
 Силна рѣка мя впускаше,
 Длъжностъ една мя караше. . . .
 Пѣтъ си грыжливо слѣдувахъ,
 На тяготи никакъ не глѣдахъ :
 Едно само желаяхъ,
 Гора зелена пытаяхъ;
 Стара-планина да хвана,
 Кракъ да ми стѣпи въ Балкана.
 Друга опасностъ не мисляхъ;
 Да си живота защитѣ,
 Въ рѣцѣ тирански да влѣтѣ:
 На нозѣ азъ ся надявахъ. . . .—
 Поле е, Боже, широко,